

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 122/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 195/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2008 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 195/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“) v období po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 115/08 z 13. marca 2008.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: „Naposledy podaním zo dňa 30. januára 2007 postúpil som Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť na prietahy v súdnom konaní na Okresný súd Bratislava a to vo veci 9 C 195/2004. Ústavný súd na túto moju sťažnosť doposiaľ nijako nereagoval, keďže som od neho nedostal doposiaľ žiadne rozhodnutie o mojej sťažnosti v tejto veci zo dňa 30. januára 2007. Z toho dôvodu postupujem ústavnému súdu túto opakovanú sťažnosť s tým, že ju dopĺňam o nové skutočnosti, keďže od podania predchádzajúcej sťažnosti uplynul viac ako rok, rok a tri mesiace. Vo veci sa na Okresnom súde Bratislava IV nič nezmenilo, nemám vedomosť o tom že by súd v tejto veci konal.“

V závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd uložil okresnému súdu odstrániť vzniknuté prietahy v súdnom konaní, zaviazal ho vyplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk a trovy právneho zastúpenia.

Okrem uvedeného žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil nepriaznivou sociálnou situáciou, v ktorej sa nachádza.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd zistil, že touto sťažnosťou sa sťažovateľ domáhal opätovne vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 195/04, pričom od rozhodnutia o jeho skoršej sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 30. januára 2007), o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. II. ÚS 115/08 z 13. marca 2008 tak, že ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a v súlade so svojou doterajšou judikatúrou odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, sa podmienky nezmenili.

Aj napriek uvedenej skutočnosti bola už 14. apríla 2008 ústavnému súdu doručená ďalšia sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie rovnakého základného práva, postupom toho istého orgánu verejnej moci, v tej istej veci a za rovnaké namietané časové obdobie, pretože ústavný súd hodnotil postup okresného súdu až do 14. februára 2008. V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že v danom prípade ide o vec, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 13. marca 2008. Obdobie jedného mesiaca (pri namietanom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov), ktoré uplynulo od uvedeného rozhodnutia ústavného súdu do doručenia ďalšej sťažnosti sťažovateľa, považuje ústavný súd za veľmi krátke a nepodstatné na to, aby danú sťažnosť mohol

vyhodnotiť ako návrh spĺňajúci podmienku prípustnosti s prihliadnutím na § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v uvedenej veci, avšak len pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť (obdobne III. ÚS 3/08).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti uviedol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2008